

Fátyol Zoltán

Hold-szálkák

hommage à Tóth Menyhért

Hold-szálkák
éjsötétben:

vonalkák, hasadva
szerteágazó pontok,

újra meg újra
körberohanják

a tükröt, az arcot,
a tükörcarc tükrét,

ahogy űre verődik
erre-arra; amorf

és ok-okozat nélkül
való, nincs hozzátűzve

felhasználásának
módja, és nincs

időtlenre állított
jótállása sem, szét-

szóródik, elvész a
lappangó semmi

közepén; nem marad
utána más, csak törött

szálkák és pontok
fekete pora.

FÁTYOL ZOLTÁN (1954) költő, képzőművész. Legújabb kötete: *nagy szürke cet* (2019).

Az eső és a pillangó

kommentár
Csuang Csou álmához

Egy pillangó repült
a kertben, aztán
váratlanul esni
kezdett. Hirtelen
csapott le a zápor,
cseppjei elmosásák
szárnyait; ne légy
közel hozzá, amikor
léte megszűnik –
elviszi szürke
áradat –, gyönyörű
volt és rövid.

Az esőben meghalt
egy pillangó, vagy
talán a pillangóban
esett, aztán egyszerre
elállt, és eltűnt a lepke is:
kifürkészhetetlen
szerkezet, elvitte
az esőt, vagy őt
a víz? látod, de nem
tudod, melyik és
hogyan történhetett.

A régi ház

A régi ház,
az otthon, ahol
éltem lassan
álmodó gyerekként,

egyetlen dolog, ami
úgy néz ki most is
az emlékezetben,
mint egy vörös hús-

darab a vágódeszkán.
Növekvő test és
értelem egy volt
vele, és a szögeken

maradt nyúllábak
nyúzás után,
zsíros mosogatólé
arany cseppjei

a drága kézfejen,
az is mind olyan,
és mint a komposztált
múlt illata a mindig

hideg szobában,
feketén fénylő
öntöttvas kályha
körül.